

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

af C. Andersen, Bjerring, Dressing, Fischer, Magius, Quistgaard, Sonne og Ussing:

til § 1.

1) I § 4de Linie sættes istedetfor „dog ikke over 5 Rd.“ Følgende: „dog saaledes, at Betalingen ialt ikke kommer til at overstige 5 Rd.“

til § 2.

2) Til Paragraphen føies som et nyt Stykke Følgende:

„Hvor et tættebygget Landdistrikt ligger op til en Kjøbstad, skal Justitsministeren være bemyndiget til at udvide de i Kjøbstaden gjældende Bestemmelser til dette Landdistrikt, samt til at fastsætte Anvendelsen af den Communen tilfaldende Deel af Betalingen for Hundetegnene.“

De stillede Endringsforslag fattedes under Forhandling.

Fischer: Det første af de stillede Endringsforslag gaaer ud paa at rette en Unøiagtighed i Affattelsen af et af de Endringsforslag, som bleve vedtagne ved 2den Behandling. Meningen vil fremgaae af selve Endringsforslaget, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved at omtale det. — I det andet Endringsforslag ville de ærede Medlemmer hilse paa en Bessjendt fra anden Behandling; det er nemlig det selvsamme Forslag, som ved den blev forfattet med 18 Stemmer mod 18. Da Stemmerne dengang stode lige mod hinanden, har jeg anseet det for rigtigst at gjenoptage Forslaget til Forhandling ved tredie Behandling, og andre ærede Medlemmer have vist mig den Beløielse at sætte mig istand dertil. Jeg kunde nu vel under disse Omstændigheder føle Opfordring til noget nærmere at motivere dette mit Endringsforslag, og særlig til at imødegaae de Indvendinger, der fremkom imod samme ved anden Behand-

ling; men jeg finder mig i saa Henseende saare uheldig stillet, idet der ikke, naar undertages en Bemærkning af det ærede Medlem fra Helsingør (Drif), ved den nævnte Behandling fremkom et eneste Ord angaaende Endringsforslaget fra de Medlemmer, som stemte imod det. Jeg maa altsaa søge at tænke mig til, hvad der kan have bevæget dem til at stemme imod det, og dette er ikke saa ganske let en Sag. Det kan naturligvis ikke have været den Omstændighed, at der her tales om et Landdistrikt, som kan have bevæget de ærede Medlemmer til at stemme imod det, thi der tales jo i Endringsforslaget kun om Landdistricter, der ere stillede fuldkommen lige med Kjøbstæderne, og for Kjøbstædernes Vedkommende er man jo uden Betænkning gaaet ind paa Sagen. Det maa vel altsaa have været den Oplysning, som fremkom fra det ærede Medlem fra Helsingør (Drif), som har hidført det omtalte Resultat. Denne Oplysning, troer jeg imidlertid, maatte, naar man veier den nøiere, snarere stemme forffjellige ærede Medlemmer for at give Endringsforslaget deres Billigelse. Det ærede Medlem fra Helsingør oplyste nemlig, at det efter en Cancelliskrivelse af 15de Januar 1825 er muligt for Politimesteren i en By at optage de indenbyes Hunde, som komme paa Byens Grund, naar de ikke have Hundetegn. Derved kan man altsaa enten tvinge Gierne paa Landet til at løse Hundetegn i selve Byen, eller ogsaa kan man bringe det til at mulctere dem eller dræbe Hundene. Hvilken af Delene der nu end saaledes maatte skee, vilde de vedkommende Beboere i Landdistriktet være meget uheldigt stillede, og navnlig forekommer det mig, at det vilde være ubilligt, dersom saadanne Beboere, naar de vilde holde Hunde, skulde være tvungne til at løse Hundetegn i Byen, saa at Indtægten deraf kom Byens Politikkasse tilgode for den ene Dalers og Communens Kasse tilgode for det øvrige Beløbs Vedkommende. Ved at vedtage det Endringsforslag, som nu foreligger til Forhandling, vil man derimod gjøre det muligt, at vedkommende Landdistrikt selv kan faae Indtægten af Hundetegnene. Jeg skal saaledes anbefale dette Endringsforslag til Vedtagelse.